

udføres enten ved Licitation eller Accord, hvorimod der ikke er givet den nogen Mynndighed til at forlange et bestemt Arbejde; der er altsaa ikke i saa Henseende den Forskjel, som man formentlig der fandt Steds. Naar der i § 3 lægges en anden Maalestok til Grund for de med Veiarbejdets Udførelse forbundne Udgifter, naar det udføres ved Accord eller Licitation, end naar Arbejdet udføres i natura, saa er det begrundet i Bestemmelsen i Forbn. 27de Mai 1848; og man fandt det rigtigt at fastholde den Bestemmelse, der er givet deri, ligesom jeg heller ikke vil fragaae, at man derved har søgt at give en hyderligere Opmustring til at fremme dette Naturalarbejds Afslæffelse. Med Hensyn til § 4 kan jeg ikke negte, at det er kommet mig noget uventet, at den ikke har fundet Paasjønne. Der er for at lette Arbejdets Udførelse ved Forbn. 29de September 1841 og Plakat af 24de Marts 1847 steet Bempelser med Hensyn til Hovedlandeveiene og de mindre Landeveie; og det er disse Bempelser, som § 4 foreslaaer og saa skulle komme Biveiene til gode; naar en formelig Licitationsforretning har fundet Sted. Der er her ikke tilfattet at forhindre, at Veiarbejdet skulde kunne bortaccorderes; og hvilken Form man vil bruge for disse Bortaccorderinger, derpaa indlader Lovforslaget sig ikke. Disse saakaldte Sogneforstanderskabs Licitationer vilde ikke gaae ind under Begrebet af Lovens Licitationer; de vilde gaae ind under Bortaccorderinger. Hvorvidt det derimod vil være tilraadeligt at tillade Sogneforstanderskabet at afholde saadanne Licitationer med fuldstændig Auktionsrets Mynndighed; det vil jeg finde tvivlsomt. Meningen er saaledes, at disse Bortaccorderinger nærmest sig mere eller mindre til Licitationer, men de vedblive at have en privat Charakter. Naar det derimod med den fulde Retsmynndighed, som er tillagt Auktionsretten, skulle udføres; har man foreslaaet at nedsætte Licitationsgebyret. Hvis man nu vil tillade Sogneforstanderskaberne at afholde Licitationer med den fulde Retsvirkning, er der dog forskjellige Spørgsmaal, som vilde fortjene at komme under omhyggelig Overveelse. Jeg har ikke rigtig forstaaet, naar den ærede Taler ligeoverfor (Nørgaard) har bemærket, at

der mangler Bestemmelser, naar flere Sogne skulle udføre et fælles Arbejde. Jeg har ikke fattet hans Mening; jeg ved ikke, at der nogeninde er Tale om et saadant fælles Arbejde, at ikke hvert Sogn har sit Stykke at udføre; skulde det imidlertid være Tilfældet, kunde man maaskee trænge til Bestemmelser herom; og jeg skal i saa Henseende indsees Forslag hertil. Den ærede sidste Taler (Rehmann) bemærkede, at det svageste Punkt i hele Loven var § 7; idet der ved Forordningen af 13de August 1841 var opstaaet saadanne Tvivl om Grændsen mellem Sogneforstanderskabets og Politimesterens Mynndighed; at de paa ingen Maade kunde afhjælpes ved Udtrykkene i § 7. Men det indbrer mig, at den ærede Taler just ved dette Spørgsmaal har holdt sig til § 7; han kunde søge andre Steder i Loven; hvor der er gjort Forsøg paa nærmere og bestemtere at begrænse Omraadet mellem Sogneforstanderskabet og Politimesteren. Det hedder saaledes i § 1 i Slutningen; at Bværkættelsen af de planmæssige Arbejder paaeses af Sogneforstanderskabet, og det hedder i § 2 ligeledes i Slutningen, at Tilsynet med Veiarbejdets Udførelse føres af Sogneforstanderskabet ved et eller flere af dets Medlemmer. Det har været Diemedet med disse Bestemmelser at gjøre det aldeles utvivlsomt, at den hele Udførelse af Arbejdet skal paa hvile Sogneforstanderskabet; det faaer ikke noget at gjøre med Sognefogden; Sognefogden er ikke Sogneforstanderskabets Underordnede; han er kun Underordnet Politimesteren. Det vil altsaa være Sogneforstanderskabet, der skal bære Tilsyn med Arbejdets Udførelse, hvorimod Politimesteren og hans Underordnede, Sognefogden, vilde indskrænke sig til de Vefigtigelses, der omhandles i § 7. Det er Sogneforstanderskabet, som udarbejder Planen for Arbejdet, medens Politimesteren deels selv og deels ved sin Sognefoged fører Tilsyn med, at Arbejdet udføres forsvareligt, hvorimod han ikke umiddelbart udfører Arbejdet. Om denne Tanke kan udtrykkes endnu skarpere og bestemtere, end steet er i Udcastet; skal jeg lade være usagt; men at ialtfald Meningen er utvivlsom, synes mig fremgaaer tilstrækkelig klart af de Steder i Udcastet, som jeg har anført. (Landsktingen)